

Ο Νικητής τοῦ θανάτου

Ἁγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου

Σήμερα λοιπὸν ὁ Κύριός μας περιοδεύει στὸν Ἄδη. Σήμερα συνέτριψε τὶς χάλκινες πύλες καὶ τοὺς σιδερένιους μοχλοὺς του. Πρόσεξε τὴν ἀκριβολογία. Δὲν εἶπε, ἄνοιξε τὶς πύλες, ἀλλὰ «συνέτριψε τὶς χάλκινες πύλες», γιὰ νὰ ἀχρηστεύσει τὸ δεσμωτήριον. Δὲν ἀφαίρεσε τοὺς μοχλοὺς, ἀλλὰ τοὺς συνέτριψε, γιὰ νὰ ἀχρηστεύσει τὴ φυλακὴ. Ὅπου βέβαια δὲν ὑπάρχει οὔτε μοχλὸς οὔτε θύρα, καὶ ἂν κάποιος εἰσέλθει, δὲν ἐμποδίζεται νὰ ἐξέλθει. Ὅταν λοιπὸν συντρίψει ὁ Χριστός, ποιὸς θὰ μπορέσει νὰ διορθώσει; Οἱ βασιλεῖς ὅταν πρόκειται νὰ ἀφήσουν ἐλεύθερους τοὺς φυλακισμένους, δὲν κάνουν αὐτὸ ποὺ ἔκανε ὁ Χριστός, ἀλλὰ δίνουν διαταγὰς καὶ ἀφήνουν στὴ θέσῃ τους καὶ τὶς πόρτες καὶ τοὺς φύλακες, δείχνοντας μ' αὐτὸ πῶς θὰ χρειαστεῖ νὰ μποῦν πάλι ἐκεῖ μέσα ἢ ἐκεῖνοι ποὺ ἀποφυλακίστηκαν ἢ κάποιοι ἄλλοι στὴ θέσῃ τους.

Ἀλλὰ ὁ Χριστὸς δὲν ἐνεργεῖ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο. Θέλοντας νὰ δείξει ὅτι καταργήθηκε ὁ θάνατος, συνέτριψε τὶς χάλκινες πύλες του. Καὶ τὶς ὀνόμασε χάλκινες ὄχι ἐπειδὴ ἦταν ἀπὸ χαλκὸ, ἀλλὰ

για να δηλώσει τη σκληρότητα και την αδιαλλαξία του θανάτου. Και για να μάθεις ότι ο χαλκός και ο σίδηρος εκφράζουν την άκαμψία και τη σκληρότητα, άκουσε τί λέει σε κάποιον αδιάντροπο: «Τὰ νεῦρα σου εἶναι ἀπὸ σίδηρο καὶ ὁ τράχηλος καὶ τὸ μέτωπό σου ἀπὸ χαλκό». Καὶ ἐκφράστηκε ἔτσι ὄχι διότι εἶχε σιδερένια νεῦρα ἢ χάλκινο μέτωπο, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἔδειχνε πὼς εἶναι αὐστηρός, αδιάντροπος καὶ σκληρός.

Θέλεις νὰ μάθεις πόσο αὐστηρὸς καὶ ἄκαμπτος καὶ ἀσυγκίνητος εἶναι ὁ θάνατος; Κανένας δὲν τὸν κατάφερε ποτὲ ν' ἀφήσει ἐλεύθερο κάποιον ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους του, ἕως ὅτου ἦρθε καὶ τὸν ἀνάγκασε ὁ Κύριος τῶν ἀγγέλων. Πρῶτα λοιπὸν συνέλαβε καὶ φυλάκισε ἐκεῖνον (τὸ θάνατο) καὶ ὕστερα τοῦ πῆρε ὅ,τι τοῦ ἀνῆκε. Γι' αὐτὸ προσθέτει: «θησαυροὶ ποὺ βρίσκονται στὸ σκοτάδι καὶ εἶναι κρυμμένοι καὶ δὲν φαίνονται». Ἄν καὶ ἀναφέρεται σὲ ἕνα πράγμα, ἡ σημασία του εἶναι διπλή. Ὑπάρχουν, δηλαδή, τόποι σκοτεινοί, οἱ ὁποῖοι μπορεῖ πολλές φορές νὰ φωτιστοῦν, ἂν τοποθετήσουμε μέσα τοὺς λυχνία καὶ φῶς. Οἱ χῶροι ὅμως τοῦ Ἄδη ἦταν πολὺ σκοτεινοὶ καὶ θλιβεροὶ καὶ ποτὲ δὲν μπῆκαν μέσα τοῦ ἀκτίνες φωτός, γι' αὐτὸ καὶ τοὺς χαρακτήρισε σκοτεινοὺς καὶ ἀόρατους. Ἐπειδὴ ἦταν στὴν πραγματικότητα σκοτεινοὶ μέχρι τὴ στιγμή ποὺ κατέβηκε σ' αὐτοὺς ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης καὶ τοὺς κατελάμπρυνε μὲ τὸ φῶς του καὶ ἔκανε τὸν Ἄδη οὐρανό. Γιατί ὅπου βρίσκεται ὁ Χριστός, ὁ τόπος μεταβάλλεται σὲ οὐρανό.

Εὐλόγα ὀνομάζει τὸν Ἄδη σκοτεινὸ θησαυροφυλάκιο, γιατί ἐκεῖ ὑπῆρχε σωρευμένος πολὺς πλοῦτος. Πραγματικά, ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος ποὺ ἀποτελοῦσε πλοῦτο τοῦ θεοῦ ληστεύτηκε ἀπὸ τὸν διάβολο ποὺ ἐξαπάτησε τὸν πρωτόπλαστο καὶ τὸν ὑποδούλωσε στὸ θάνατο. Τὸ ὅτι τὸ ἀνθρώπινο γένος ἀποτελοῦσε πλοῦτο τοῦ θεοῦ, τὸ ἀποδεικνύει καὶ ὁ Παῦλος μὲ ὅσα λέει: «Ὁ Κύριος εἶναι πλούσιος σὲ ὅλους καὶ ἰδιαίτερα σ' ἐκεῖνον ποὺ τὸν ἐπικαλεῖται». Ὅπως, λοιπόν, ἕνας βασιλιάς, ὅταν συλλάβει κάποιον ληστή, ποὺ λήστευε τὶς πόλεις, ποὺ ἄρπαζε ἀπὸ παντοῦ, ποὺ κρυβόταν μέσα σὲ σπηλιές καὶ ἀποθήκευε ἐκεῖ τὰ κλεμμένα πλούτη, ἀφοῦ φυλακίσει τὸν ληστή, ἐκεῖνον μὲν τὸν παραδίνει σὲ

τιμωρία, τοὺς δὲ θησαυροὺς του μεταφέρει στὰ βασιλικά ταμεῖα, ἔτσι ἔκανε καὶ ὁ Χριστός, μὲ τὸ θάνατό Του φυλάκισε τὸν ληστή καὶ τὸν δεσμοφύλακα, δηλαδή τὸν διάβολο καὶ τὸ θάνατο, καὶ μετέφερε ὅλα τὰ πλούτη, ἐννοῶ τὸ ἀνθρώπινο γένος, στὰ βασιλικά ταμεῖα.

Αὐτὸ δηλώνει καὶ ὁ Παῦλος λέγοντας: «Ὁ Κύριος μᾶς λύτρωσε ἀπ' τὴν ὑποδούλωσή μας στὸ σκοτάδι καὶ μᾶς μετέφερε στὸ βασίλειο τῆς ἀγάπης του». Καὶ τὸ πιὸ σπουδαῖο εἶναι ὅτι ἀσχολήθηκε μὲ τὸ γεγονός αὐτὸ ὁ ἴδιος ὁ βασιλιάς, τὴ στιγμή πού κανένας ἄλλος βασιλιάς δὲν καταδέχτηκε νὰ κάνει κάτι παρόμοιο, ἀλλὰ δίνει ἐντολὴ στοὺς ὑπηρέτες του νὰ ἐλευθερώσουν τοὺς φυλακισμένους. Ἐδῶ ὅμως δὲν συνέβη ἔτσι, ἀλλὰ ἦρθε ὁ ἴδιος ὁ βασιλιάς στοὺς φυλακισμένους καὶ δὲν ντράπηκε οὔτε τὴ φυλακὴ οὔτε τοὺς φυλακισμένους. Γιατί ἦταν ἀδύνατο νὰ ντραπεῖ τὸ πλάσμα Του.

Καὶ συνέτριψε τὶς πύλες καὶ διέλυσε τοὺς μοχλοὺς καὶ κυριάρχησε στὸν Ἄδη καὶ ἐξαφάνισε ὅλη τὴ φρουρὰ καί, ἀφοῦ συνέλαβε δέσμιο τὸν δεσμοφύλακα (τὸν θάνατο), ἐπανῆλθε σ' ἐμᾶς. Ὁ τύραννος μεταφέρθηκε αἰχμάλωτος, ὁ ἰσχυρὸς δεμένος. Ὁ ἴδιος ὁ θάνατος πέταξε τὰ ὅπλα του καὶ ἔτρεξε ἄοπλος καὶ δήλωσε ὑποταγὴ στὸ βασιλιά.

Εἶδες τί ἀξιοθαύμαστη νίκη; Εἶδες τὰ κατορθώματα τοῦ σταυροῦ; Νὰ σοῦ πῶ καὶ κάτι ἄλλο πιὸ ἀξιοθαύμαστο; Ἄν μάθεις μὲ ποιὸν τρόπο νίκησε ὁ Χριστός, ὁ θαυμασμός σου θὰ γίνεи μεγαλύτερος. Μὲ τὰ ὅπλα δηλαδή πού νίκησε ὁ διάβολος, μὲ τὰ ἴδια τὸν ὑπέταξε ὁ Χριστός. Ἀφοῦ τοῦ ἄρπαξε (ὁ Χριστὸς) τὰ ὅπλα του, μὲ ἐκεῖνα τὸν κατετρόπωσε. Καὶ ἄκουσε πῶς; Παρθένος, ξύλο καὶ θάνατος ἦταν τὰ σύμβολα τῆς ἡττας μας. Παρθένος ἦταν ἡ Εὐα, γιατί δὲν εἶχε γνωρίσει ἀκόμα τὸν ἄνδρα της. Ξύλο ἦταν τὸ δέντρο καὶ θάνατος ἡ τιμωρία τοῦ Ἀδάμ. Ἀλλὰ νά, καὶ πάλι Παρθένος καὶ ξύλο καὶ θάνατος, αὐτὰ τὰ σύμβολα τῆς ἡττας ἔγιναν σύμβολα τῆς νίκης. Γιατί ἀντὶ τῆς Εὐας ἔχουμε τὴ Μαρία, ἀντὶ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, τὸ ξύλο τοῦ σταυροῦ, καὶ ἀντὶ τοῦ θανάτου ὡς τιμωρία τοῦ Ἀδάμ, τὸ θάνατο τοῦ Χριστοῦ. Βλέπεις ὅτι ὁ διάβολος νικήθηκε μὲ τὰ ὅπλα

πού νίκησε ἄλλοτε; Τὸν Ἀδὰμ πολέμησε ὁ διάβολος καὶ τὸν νίκησε κοντὰ στὸ δέντρο, τὸν διάβολο νίκησε ὁ Χριστὸς πάνω στὸ σταυρό.

Τὸ ξύλο τὴν πρώτη φορά ἔστειλε ἀπ' τὸν Ἄδη στὴ ζωὴ ἀκόμη κι ὅσους εἶχαν πάει ἐκεῖ. Τὸ ξύλο ἐπίσης τὴν πρώτη φορά ἔκρυψε τὸν αἰχμάλωτο ποὺ ἦταν γυμνός, τὴ δεύτερη ἔδειχνε σ' ὅλους γυμνὸ τὸ νικητὴ (τὸ Χριστὸ) ποὺ ἦταν κρεμασμένος ψηλά. Καὶ ἀκόμη, ὁ πρῶτος θάνατος (τοῦ Ἀδὰμ) καταδίκασε κι ὅλους ἐκείνους ποὺ γεννήθηκαν μετὰ ἀπὸ αὐτόν, ἐνῶ ὁ δεύτερος (τοῦ Χριστοῦ) ἀνάστησε κι ἐκείνους ἀκόμη ποὺ ἔζησαν πρὶν ἀπὸ Ἐκεῖνον. «Ποιὸς μπορεῖ νὰ περιγράψει μὲ λόγια τὴ δύναμη τοῦ Κυρίου; Ἀπὸ νεκροὶ ποὺ ἤμασταν, γίναμε ἀθάνατοι. Αὐτὰ εἶναι τὰ κατορθώματα τοῦ σταυροῦ.

Ἔμαθες γιὰ τὴ νίκη; Ἔμαθες μὲ ποιὸν τρόπο ἐπιτεύχθηκε; Δὲς τώρα πῶς ἐπιτεύχθηκε χωρὶς κόπο. Δὲν βάψαμε τὰ ὄπλα μας στὸ αἷμα, δὲν παραταχθήκαμε σὲ θέση μάχης, δὲν τραυματιστήκαμε, οὔτε εἶδαμε κανέναν πόλεμο, κι ὅμως νικήσαμε. Ἀγωνίστηκε ὁ Κύριος καὶ μεῖς στεφανωθήκαμε. Ἐπειδὴ λοιπὸν εἶναι καὶ δική μας ἡ νίκη, ἅς ψάλλουμε ὅλοι σήμερα σὰν στρατιῶτες ὕμνο ἐπινίκιο: «Κατανικήθηκε ὁ θάνατος καὶ κατατροπώθηκε. Ποῦ εἶναι θάνατε ἡ νίκη σου; Ποῦ εἶναι Ἄδη τὸ κεντρί σου;».

Πηγή κειμένου : imaik.gr